

БРАТЯ ГРИМ

УРОДЪТ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

В Хеслох, който се намира недалеч от Одернхайм в Гау, се случило така, че сервитьорът на един духовник живеел с готвачката като със съпруга, само дето не бил сключил официален брак. Те създали дете, което обаче не растяло и не наддавало, ами ден и нощ плачело и искало да яде. Накрая жената се посъветвала и решила да го отнесе в Нойхаузен, да го полюлее на Кириаковата люлка и да му даде да пие от Кириаковия кладенец, та да се оправи. Защото по онова време вярвали, че до девет дена детето трябва да се определи за живот или смърт. Когато жената стигнала до Вестхофен в Клауер със задянатото дете, което станало толкова тежко, че тя пъшкала и потта течала като река от челото ѝ, срещнал я един пътуващ студент, който се обърнал към нея: „Що за диво създание носите, жено? Не бих се учудил, ако прекърши врата Ви.“ Тя отвърнала, че това е любимото ѝ дете, което не иска да расте и наддава, поради което трябва да бъде полюляно в Нойхаузен. Той обаче рекъл: „Това не е детето Ви, ами дяволът, хвърлете го в потока.“ И тъй като тя не се съгласила, ами настоявала, че е детето ѝ, и го целувала, той продължил: „Вашето дете се намира в дома Ви, в стаята зад арката в нова люлка, хвърлете този урод в потока!“ Тя го сторила през сълзи и вайкания. В същия миг изпод моста, на който стояла, се дочули вой и ръмжене като от вълци и мечки. А когато майката се завърнала у дома си, тя намерила детенцето си свежо, здраво и засмяно в нова люлка.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.